

УДК 338.48(477)

Мар'ян Харечко

студент II курсу спеціальності «Будівництво та цивільна інженерія. Опорядження будівель і споруд та будівельний дизайн»

Науковий керівник:

Тетяна Іваськевич

викладач-методист, відмінник освіти України, Екологічний коледж Львівського національного аграрного університету

ТУРИСТИЧНІ ПРОБЛЕМИ УКРАЇНИ

У сучасному світі туризм – це найдинамічніша галузь сфери послуг, багатогранне явище, тісно пов'язане з економікою, історією, географією, архітектурою, медициною, культурою, спортом та іншими науками. Однак жодна із них не може повністю схарактеризувати туризм як об'єкт власних досліджень і жоден з наявних соціально-економічних інститутів не в змозі самостійно розв'язати комплекс його проблем. Сучасна наука поділяє розвиток туризму на кілька етапів залежно від зміни таких чинників: мотивації подорожей; способу подорожей і розвитку транспортних засобів; кількості людей, які подорожують, і охоплення туризмом різних верств населення.

Аналізуючи перспективи розвитку туристичної індустрії в Україні, найперше необхідно підкреслити, що сучасний туризм – це та сфера економіки й життєдіяльності суспільства загалом, яка так чи інакше інтегрує практично всі галузі. Це і визначає одне з перших місць, яке займає туризм у світовій економіці. Стратегічну мету розвитку туристичної індустрії в Україні можна визначити як створення конкурентоспроможного на світовому ринку туристичного продукту, здатного максимально задовольнити туристичні потреби населення країни, забезпечити на цій основі комплексний розвиток територій та їхніх соціально-економічних інтересів зі збереженням екологічної рівноваги та історико-культурного довілля. Програма дій, зорієнтована

на досягнення цієї мети, має бути синхронізованою із загальними темпами становлення ринкових механізмів і співвідносною з політикою структурних реформ в економіці. Вона має також урахувувати накопичений досвід розвитку туризму у світі, що створює сприятливі умови доопрацювання та розроблення відповідної нормативно-правової бази туризму. Нарощування темпів та підвищення ефективності роботи підприємств сфери туризму, становлення туристичної галузі як однієї з провідних галузей вітчизняної економіки стримується не вирішеністю низки проблем, розв'язання яких потребує державного регулювання та підтримки виконавчих органів влади.

На думку одного з провідних спеціалістів туризму Роберта А. Браймера, «у теперішній час найбільш гальмівним фактором у розвитку туризму на суспільному рівні є відсутність уваги та підтримки з боку політиків та громадської влади. Коли на туризм не зважають, його доходи не визначені, відсутнє ретельне планування та, як наслідок, відсутній і розвиток. Як тільки буде глибока зацікавленість на законодавчому рівні, поєднання зусиль для піднесення статусу індустрії туризму на більш високий рівень не тільки у вигляді декларацій, а й конкретних заходів щодо встановлення та підтримки економічних зв'язків, почне ефективно діяти маркетинг у сфері туризму, відтоді можна розраховувати на видимі результати».

Одне з головних питань, яке необхідно вирішити найближчим часом – питання оптимізації взаємодії туризму і культури як на рівні центральних органів влади, так і локально. Перспективний розвиток туризму в Україні суттєво вплине на зайнятість населення. Подальший розвиток демократії, політична стабільність, визначення пріоритетних напрямів економічного розвитку, майбутній вступ України до НАТО та ЄС – усе це забезпечить створення високоприбуткової туристичної галузі, яка задовольнить потреби внутрішнього та міжнародного туризму з урахуванням природно-кліматичного, рекреаційного, соціально-економічного та історико-культурного потенціалу країни, її національних особливостей. Важливими чинниками, які у майбутньому впливатимуть на розвиток ринку туризму, є демографічні зміни, матеріальний та соціальний стан населення, рівень освіти, тривалість відпустки, професійна зайнятість та інші. Демографічна структура населення України та аналіз вікових груп, які найбільше подорожують,

ще раз підтверджують, що в Україні найбільш активна частина населення від 30 до 40 років, на відміну від економічно розвинених країн, де люди старшої вікової групи (55–60 років) відіграють важливішу роль у міжнародному туризмі.

Одним із найважливіших чинників, який впливає на розвиток як внутрішнього, так і міжнародного туризму, є добробут населення. Існує чіткий зв'язок між тенденцією розвитку туризму, загальним економічним розвитком і особистими доходами громадян.

Реалії часу змушують Україну шукати свою нішу у світовій туристичній індустрії. Керівництво Державної туристичної адміністрації бачить майбутнє галузі у розвитку транспортних коридорів та туристичної інфраструктури. Ще одним важливим питанням є контроль за якістю туристичних послуг.

Отже, про туризм в Україні серйозно заговорили, проголосивши його пріоритетним напрямом української економіки, а це дуже важливо для розвитку галузі, адже туризм є популярною формою організації відпочинку, проведення дозвілля, пізнання рідного краю, навколишнього середовища, знайомства з історією, культурою і традиціями певної країни, тому і має в Україні велике майбутнє. Він сприяє масовому оздоровленню населення, підвищенню внутрішньої культури людини, її всебічному розвитку.

Ключові слова: туризм, дозвілля, добробут населення.

Список використаних джерел

1. Державна статистична служба. Туристична діяльність в Україні у 2016 році. – Київ, 2017.
2. Географія туризму : навч. посіб. / С. П. Кузик; Львів, нац. ун-т ім. Івана Франка. – Київ : Знання, 2011.